МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної конференції

“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:
Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:
Семенець-Орлова Інна Андріївна — директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;
Каліна Ірина Іванівна — заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:
Братусь Ганна Анатоліївна — завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Дмитренко Геннадій Анатолійович — почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кришталь Галина Олександрівна — завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кривоберець Марина Миколаївна — завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;
Мазур Юлія Володимирівна — декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (*протокол № 9 від 29.10.25*)

ІІІ Міжнародна науково-практична конференція "Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу": зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 512 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

ISBN 978-617-02-0419-6

© Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025

Гусарин Олександр Олександрович
Інноваційно-інвестиційний розвиток територій у системі публічного управління 267

Левченко Євгеній Миколайович
Інноваційна політика ЄС і правові орієнтири для України в контексті євроінтеграції 269

Головач Наталія Василівна, Тарасенко Олена Володимирівна
Інноваційні технології в управлінні персоналом як чинник підвищення ефективності праці 272

Лях Євгеній Леонідович, Романова Лідія Василівна
Використання штучного інтелекту в копірайтингу. мікроемоції: як штучний інтелект вчиться писати по-людськи 275

Прохорук Роман Петрович, Коваль Микола Іванович
Використання інструментів штучного інтелекту для оптимізації ціноутворення 279

Долгерт Віталій
Внутрішньогосподарський договір як елемент системи забезпечення цифровізації підприємства 283

Кришталь Галина Олександрівна,
Табаченко Катерина Володимирівна
Інноваційні фінансові технології як інструмент підвищення ефективності банківського та страхового секторів 286

Трегуб Олександр Андрійович
Перспективи фінансування заходів гуманітарного розмінування на умовах публічно-приватного партнерства 289

Удінцев Руслан Олександрович
Євроінтеграційні процеси як чинник структурної трансформації та модернізації національної економіки України 292

Братусь Ганна Анатоліївна, Удінцев Руслан Олександрович
Механізми впливу євроінтеграційних процесів на модернізацію економічної системи України 295

Чмир Ярослав Ігорович, Рутич Наталія Євгеніївна
Соціальна відповідальність громадських організацій у розвитку гуманітарного середовища суспільства 298

Сливка Оксана Андріївна, Процак Михайло Степанович
Можливості використання штучного інтелекту у кадровій політиці Міністерства оборони України 300

Телендій Андрій Андрійович
Цифрова трансформація публічного управління як драйвер економічних реформ 303

Телендій Андрій Андрійович, Стоян Ірина Євгеніївна
Вплив інноваційних HR-технологій на ефективність публічного управління 305

Технології штучного інтелекту, такі як машинне навчання, нейронні мережі, обробка природної мови (NLP) та аналіз великих даних (Big Data), відкривають нові можливості для автоматизації рутинних процесів, оптимізації управління ризиками та підвищення якості фінансових прогнозів.

Використання штучного інтелекту знижує ймовірність помилок, пов'язаних із суб'єктивною оцінкою аналітиків, підвищує точність прогнозів, швидкість прийняття рішень та дозволяє фінансовим фахівцям зосередитися на стратегічних завданнях та аналізі складних сценаріїв.

Водночас необхідно враховувати існуючі обмеження штучного інтелекту: якість і достовірність даних, складність моделей ("чорні скриньки"), кіберризики та регуляторні обмеження. Подолання цих викликів потребує комплексного підходу, включаючи очищення даних, використання пояснюваних моделей (Explainable AI) та інтеграцію систем кіберзахисту.

У перспективі штучний інтелект ставатиме невід'ємною складовою фінансового аналізу, забезпечуючи інтегровану, прогнозно точну та прозору оцінку ризиків, ефективності інвестицій та фінансової діяльності. Завдяки своїй універсальності штучного інтелекту може застосовуватися у банківській сфері, страхуванні, корпоративних фінансах та інвестиційних фондах, сприяючи стабільності та розвитку фінансових систем у глобальному масштабі.

Штучний інтелект у фінансовому аналізі не лише автоматизує процеси, а й стає стратегічним інструментом, здатним адаптуватися до мінливих умов ринку, забезпечувати прозорість рішень та створювати нові можливості для управління ризиками та прогнозування.

Література

1. *Russell, S., & Norvig, P.* (2021). Artificial Intelligence: A Modern Approach (4th ed.). Pearson.: https://www.scirp.org/reference/referencespapers?referenceid=3352205
2. *Davenport, T., & Ronanki, R.* (2018). Artificial Intelligence for the Real World. *Harvard Business Review*, 96(1), 108–116.: https://www.scirp.org/reference/referencespapers?referenceid=3166319

ГУСАРИН Олександр Олександрович

аспірант,
Міжрегіональна Академія управління персоналом

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ТЕРИТОРІЙ У СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Ключовим напрямом досягнення сталого економічного зростання та підвищення якості життя населення у сучасному світі є широке поширення інновацій, інноваційних технологій, продуктів та послуг. В даний час мотивовано розуміння важливості та значущості органів публічного управління. Від

результативного функціонування структур публічного управління залежить те, наскільки успішним і швидким буде побудова соціально-орієнтованого суспільства.

Тим часом інноваційному розвитку територій не приділяється достатньо уваги з боку органів державної влади, місцевого самоврядування, територіальної громади. Як правило, інноваційний розвиток розглядається стосовно обмеженого кола територій. Такий підхід призводить до збільшення диспропорцій у розвитку інших територій, зниження рівня та якості життя їхнього населення. Це, у свою чергу, обумовлює соціальну напруженість та дестабілізацію політичної та економічної ситуації. Враховуючи те, що більшість територій не мають високих темпів соціально-економічного розвитку і не можуть забезпечити гідного рівня життя населення, їх перехід до інноваційного розвитку є більш ніж актуальним. При цьому слід зазначити, що повноцінний інноваційний розвиток неможливий без достатнього обсягу інвестицій, тому справедливо стверджувати про інноваційно-інвестиційний розвиток територій.

Інноваційно-інвестиційний розвиток територій має будуватися в руслі формування національної інноваційної системи України, що сприяє переходу економіки країни з ресурсно-сировинного екстенсивного на інтенсивний науково-технологічний шлях розвитку та забезпечує подальше зростання ефективності всіх видів виробництв, посилення конкурентоспроможності економіки країни та забезпечення переходу на інноваційний тип покликана забезпечити система управління територіальним розвитком, що формується в даний час, істотною відмінністю якої є децентралізація державного управління, розширення кола повноважень органів місцевого самоврядування.

Особливо необхідно наголосити, що перешкодою для здійснення переходу до інноваційного типу розвитку в регіонах є відсутність моделей стратегічного управління інноваційно-інвестиційним розвитком.

Не менш важливою проблемою є відсутність методик оцінки рівня розвитку територій, що дозволяють визначати бажані орієнтири розвитку та спрямовані на зниження міжтериторіальних диспропорцій. Крім того, не розроблено єдиної системи індикаторів для виявлення особливостей територій. У цьому всі зазначені елементи є необхідні розробки програм розвитку муніципальних утворень, є, своєю чергою, основним інструментом реалізації їх інноваційних стратегій.

Однією із сучасних концепцій інноваційного розвитку територій є концепція національних інноваційних систем (НІС), основною метою створення яких є забезпечення сталого розвитку економіки країни та підвищення якості життя населення. При цьому нами виявлено, що інноваційний розвиток розглядається щодо обмеженого кола територій, які мають високий інноваційний, у тому числі науковий, науково-технічний, освітній, виробничий потенціал і розташовані переважно в західних регіонах країни [1; 2]. Вважаючи такий підхід до становлення російської інноваційної системи та формування на її основі регіональних інноваційних систем обмеженим, вважаємо, що кожна муніципальна освіта має можливість забезпечувати інноваційний розвиток свого виробництва, сфери послуг та соціальної інфраструктури,

оскільки має певний інтелектуальний та економічний потенціал. Теритьорії можуть виконувати функції не тільки генератора інновацій, але і їх споживача, що в кінцевому підсумку також сприятиме їхньому переходу на інноваційний шлях розвитку. При цьому особливо наголосимо, що інноваційний розвиток територій неможливий без достатнього використання капітальних, фінансових, трудових ресурсів. Тому інноваційний розвиток має розглядатися у поєднанні з інвестиційними можливостями.

Крім того, світова практика показує, що держава є основним ініціатором створення НІС, що забезпечує їх розвиток своїми, зокрема фінансовими ресурсами. Для формування єдиної НІС України необхідна інтеграція національної та регіональної складових, що базуються на проведеній макроекономічній політиці та нормативно-правовій базі, що забезпечує її реалізацію. Для якнайшвидшого формування НІС важливий зворотний зв'язок, у якій особливе місце має приділятися територіям і вже на основі аналізу їх інноваційних та інвестиційних можливостей необхідно будувати концепцію інноваційного розвитку країни.

Такий підхід до формування інноваційної системи можна пояснити існуванням низки цілком об'єктивних причин, визначальних посилення ролі регіональних органів управління у здійсненні інноваційної діяльності. Крім того, ефективність інноваційної діяльності на теритьоріальному рівні безпосередньо пов'язана з гнучкістю, адаптивністю органів місцевого самоврядування до умов, що змінюються.

Література

1. *Ковальська Л. Л.* Методичний підхід до аналізу та оцінки розвитку інноваційного підприємництва регіонів України. *Соціально економічні проблеми сучасного періоду України*. 2019. Вип. 2(136). С. 66–72.
2. *Столбуненко Н. М., Прибок В. А.* Інноваційно інвестиційний розвиток — стратегічний курс економіки України. *Ринкова економіка*: *сучасна теорія і практика управління*. 2015. Т. 14. № 2. С. 188–212.

ЛЕВЧЕНКО Євгеній Миколайович

студент кафедри теорії держави і права та конституційного права групи: П-8-22-Б1Пр (4,6з) Інституту права, Міжрегіональної Академії управління персоналом

ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА ЄС І ПРАВОВІ ОРІЄНТИРИ ДЛЯ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Інноваційна політика Європейського Союзу посідає ключове місце у формуванні конкурентоспроможної, сталої та цифрово орієнтованої економіки, що ґрунтується на знаннях, науці та технологічному прогресі.